

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

I U 760/2021-17

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

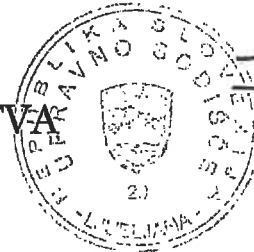
15.3.

20 24

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je po višji sodnici mag. Nadjji Marolt,

v upravnem sporu tožeče stranke: **UNIVERZITETNI KLINIČNI CENTER
LJUBLJANA**, javni zavod, Zaloška cesta 2, Ljubljana, ki jo zastopa

toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**,

ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

ob sodelovanju prizadete osebe s položajem stranke:

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-118/2021/2 z dne
15. 4. 2021,

dne **15. marca 2024**

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

Izpodbijana odločba

1. Informacijski pooblaščenec (v nadaljevanju IP) je z izpodbijano odločbo (v nadaljevanju tudi Odločba) ugodil pritožbi prosilca (v nadaljevanju prosilec) in odpravil zavrnilni del (to je drugi odstavek izreka) sklepa Univerzitetnega kliničnega centra Ljubljana (v nadaljevanju tožnik) št. ZDIJZ-2021-3, izhodni dokument št. 040-0001/2021/0034, z dne 31. 3. 2021 (v nadaljevanju Sklep). Tožniku je naložil, da v roku enaintridesetih (31) dni od vročitve Odločbe prosilcu v elektronski obliki posreduje podatke iz prvega odstavka izreka Sklepa na način, da mu jih posreduje še z imeni in priimki javnih uslužbencev, na katere se nanašajo posredovani podatki o plači (vse 1. točka izreka Odločbe). IP je odločil, da posebni stroški postopka niso nastali (2. točka izreka).
2. V obrazložitvi Odločbe je IP uvodoma pojasnil, da je tožnik s Sklepom delno zavrnil zahtevo prosilca za dostop do informacij javnega značaja (v nadaljevanju Zahteva) z dne 25. 1. 2021. Prosilec je zahteval seznam (v elektronski obliki) izplačanih bruto plač vsem zaposlenim pri tožniku za mesec december 2020, in sicer vključno z imeni in priimki javnih uslužbencev, nazivi delovnih mest in z organizacijskimi enotami. Tožnik je odločil, da se prosilcu zahtevani podatki posredujejo v elektronski obliki, vendar brez imen in priimkov javnih uslužbencev, na katere se nanašajo podatki o plači.
3. V zvezi s tem je IP je presodil, da gre za imena in priimke javnih uslužbencev, ki so s tožnikom sklenili pogodbo o zaposlitvi, za opravljeno delo pa so prejeli plačilo iz javnih sredstev. To pomeni, da gre za podatke, ki so povezani tako z delovnim razmerjem javnega uslužbenca, kot s porabo javnih sredstev, zato na podlagi prve alineje tretjega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) ne sodijo med varovane osebne podatke in ne predstavljajo izjeme po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Pojasnil je, da je obdelava osebnih podatkov v obravnavanem primeru zakonita, saj je potrebna za izpolnitev zakonske obveznosti, ki velja za upravljavca (točka c)

1 Definicija v prvem odstavku 4. člena SUVP.

prvega odstavka 6. člena Splošne uredbe o varstvu podatkov, v nadaljevanju SUVVP)². Neposredna zakonska podlaga za njihovo posredovanje javnosti je namreč podana v šestem odstavku 38. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (v nadaljevanju ZSPJS).

4. IP je pojasnil, da tudi iz njegove pretekle prakse izhaja stališče, da javni funkcionar oziroma javni uslužbenec ni upravičen pričakovati zasebnosti glede svojega imena, naziva, položaja, plače, službenega naslova in vseh ostalih podatkov, ki so povezani z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca. Ob tem je tudi poudaril, da pri zahtevanih informacijah v obravnavanem primeru ne gre za izjemo notranjega delovanja po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj so tako plače kot tudi sama delovna mesta v javnem sektorju določeni z zakonom, podzakonskimi predpisi in kolektivnimi pogodbami in kot taki niso del notranjega delovanja organa (v tem primeru tožnika). V zvezi s tožnikovim stališčem, da bi razkritje zahtevanih podatkov povzročilo motnje v njegovem notranjem delovanju je IP dodal, da se mora vsak, ki sklene pogodbo o zaposlitvi v javnem sektorju, že na podlagi samega zakona zavedati, da njegovi osebni podatki v določenem delu (na primer glede plače) ne bodo varovani. Presoja posega v pravice javnih uslužbencev in s tem povezano pravico do varstva osebnih podatkov je v okviru 38. člena ZSPJS in prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ opravil že zakonodajalec, ki je pretehtal, da ti osebni podatki zaradi varstva javnega interesa in nadzora nad porabo javnih sredstev niso varovani.
5. Ocenil je, da v obravnavanem primeru ne more iti za zlorabo pravice po petem odstavku 5. člena ZDIJZ, saj prosilec pri tožniku ni vložil več zahtev, ampak eno samo, ki nima šikanoznega značaja, ni vložena iz nagajivosti, niti ni žaljiva do tožnika ali zaposlenih javnih uslužbencev. Ravno tako tožnik, ki nosi dokazno breme za izkaz zlorabe pravice, v zvezi s tem ni podal konkretnih argumentov. Glede vprašanja stranske udeležbe je IP poudaril, da je novela ZDIJZ-F v zakon dodala določbo a26.a člena, ki določa, da je stranka postopka z zahtevo za dostop do informacije javnega značaja ali ponovno uporabo samo prosilec, če je predmet odločanja dostop do podatkov, za katere je z zakonom (v tem primeru z 38. členom ZSPJS in prvo alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ) določeno, da so javni.
6. Glede na navedeno je IP presodil, da je v tej zadevi podana podlaga za dostop do zahtevanih informacij. Pritožbi prosilca je zato ugodil, Sklep v zavrnilnem delu odpravil in sam odločil, kot izhaja iz 1. točke izreka Odločbe (prvi odstavek 252. člena Zakona o splošnem upravnem postopku, v nadaljevanju ZUP).

² Ki je v določenih delih zamenjala Zakon o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1).

Povzetek tožbenih navedb

7. Tožnik ob sklicevanju na sodbi tega sodišča I U 1128/2017 z dne 30. 10. 2018 in I U 1788/2016 z dne 9. 10. 2019 toženi stranki očita, da bi morala ugotoviti, da je v obravnavanem primeru podana zloraba pravice po petem odstavku 5. člena ZDIJZ. V zvezi s tem tožnik zatrjuje, da je prosilec, ko je zahteval podatke o plačah vseh pri tožniku zaposlenih (to je več kot 8.500) očitno zasledoval šikanozen namen, saj je želel dostop do enormnega obsega informacij. Poleg tega je 18. 1. 2021 istovrstna organizacija, kot je prosilec pri tožniku vložila identično Zahtevo. Obe organizaciji sta : . To pomeni, da gre za povezani osebi z istim članstvom, ki pri tožniku vlagata večje število prekomernih Zahtev. Tožnik poudarja, da je bil prosilčev motiv za vložitev Zahteve svojevrstno maščevanje drugi vrsti javnih uslužbencev in drugemu organu, ki je financiran iz proračunskih sredstev. Minister za notranje zadeve je namreč na spletni strani ministrstva, z namenom utišati zahteve policistov in njihovih stavkovnih odborov, objavil bruto plače devet tisoč uslužbencev Policije, skupaj z imeni in priimki, zato je prosilec želel v obravnavani zadevi šikanozno doseči objavo plač zaposlenih pri tožniku.
8. Tožena stranka bi morala pravilno uporabiti tudi izjemo iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Zahtevani podatki nedvomno predstavljajo dokument, ki je sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organov. Objava poimenskega seznama plač vseh osem tisoč petsto zaposlenih pri tožniku bi povzročila motnje pri delovanju in dejavnosti tožnika. Zaposleni bi bili deležni negativnih odzivov okolice in javnosti glede višine plače, kar bi negativno vplivalo na izvrševanje (izjemno pomembnih) delovnih nalog.
9. Tožnik se sklicuje še na stališče sodbe Sodišča EU C-201/14 z dne 1. 1. 2015 iz katere izhaja, da je potrebno določila Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (v nadaljevanju Direktiva 95/46/ES) razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnim ukrepom, kot so ti iz postopka o glavni stvari, ki javnemu organu države članice dopuščajo, da osebne podatke prenese na drug javni organ in da se ti naknadno obdelajo, ne da bi bili posamezniki, na katere se ti podatki nanašajo, obveščeni o tem prenosu in obdelavi. Tožnik predlaga, naj sodišče izpodbijano odločbo odpravi in zahteva povrnitev stroškov postopka.

Povzetek odgovora na tožbo

10. Tožena stranka se v bistvenem sklicuje na svoje navedbe in stališča v izpodbijani odločbi. V zvezi s tožnikovimi tožbenimi navedbami, da je prosilec zahteval podatke o plačah vseh osem tisoč petsto zaposlenih tožena stranka ob sklicevanju na sodno prakso naslovnega sodišča pojasnjuje, da zgolj velik obseg zahtevanih informacij ne more biti razlog za zavrnitev zahteve za dostop do informacij

■
—
■

javnega značaja. Poudarja, da ni relevantno dejstvo, da je identično Zahtevo vložil tudi drug prosilec, ravno tako ni relevanten skupen namen obeh prosilcev. Pri tem opozarja, da iz sodbe I U 1816/2016 z dne 4. 10. 2017 izhaja, da za dostop do informacij javnega značaja, ki se nanašajo na javna sredstva in delovno razmerje javnega uslužbenca, ni pomemben namen prosilčeve Zahteve. Podatki o bruto plačah javnih uslužbencev, vključno z imeni in priimki so absolutno javne informacije javnega značaja, to pomeni dostopne vsem. Tožena stranka še pripominja, da tožnik zatrjevanega maščevalnega in šikanoznega namena prosilca ni podkrepil s konkretnimi dejstvi, ampak le s subjektivnim predvidevanjem. Pri tem javna objava plač policistov, na katero se sklicuje tožnik, z obravnavanim primerom nima nikakršne povezave.

11. Po prepričanju tožene stranke ta zadeva ni primerljiva z zadevo I U 1788/2016 z dne 9. 10. 2019, iz katere (med drugim) izhaja subjektivni odnos prosilca do organa. Tega pa tožnik v obravnavanem primeru ni zatrjeval. Ravno tako tožnik ni dokazal, da bi bila priprava podatkov (ki sicer izhajajo iz njegovih evidenc, ki jih mora voditi skladno z določbami ZSPJS in Zakona o evidencah na področju dela in socialne varnosti, v nadaljevanju ZEPDSV) zanj nesorazmerno breme.
12. V zvezi s sodbo Sodišča EU C-201/14 z dne 1. 1. 2015 tožena stranka izpostavlja, da je bila sprejeta pred uveljavitvijo SUVP, v času veljave Direktive 95/46/ES. Slednjo pa je SUVP razveljavila. Poleg navedenega se je sodba v zadevi C-201/14 nanašala na bistveno drugačno pravno in dejansko stanje kot v obravnavanem primeru. Šlo je namreč za izmenjavo osebnih podatkov med dvema državnima organoma, pri tem pa za njihovo obdelavo ni bilo pravne podlage. V tej zadevi 38. člen ZSPJS določa neposredno pravno podlago za prost dostop javnosti do zahtevanih podatkov. Glede na navedeno tožena stranka skladno z določbo a26.a člena ZDIJZ posameznikov, na katere se podatki o bruto plačah nanašajo, ni pritegnila v postopek. Predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.

Pripravljalna vloga tožnika

13. Tožnik v pripravljalni vlogi dodatno pojasnjuje svoja stališča iz tožbe.
14. Prizadeta oseba s položajem stranke (prosilec) na tožbo ni odgovorila.

K točki I izreka:

15. Tožba ni utemeljena.
16. Po presoji sodišča je izpodbijana odločba pravilna in zakonita. Sodišče se zato sklicuje na njene razloge (drugi odstavek 71. člena Zakona o upravnem sporu; v nadaljevanju ZUS-1), v zvezi s tožbenimi navedbami pa pojasnjuje in dodaja naslednje.

-
17. Med strankama ni sporno (1), da je tožnik javni zavod, (2) da zahtevane informacije sodijo v tožnikovo delovno področje, (3) da z dokumentom iz katerega izhajajo navedene informacije razpolaga, saj ga je prosilcu po vložitvi Zahteve že posredoval, ampak brez imen in priimkov javnih uslužbencev. Sporno je vprašanje pravilne uporabe materialnega prava, in sicer ali bi moral tožnik prosilcu posredovati dokument, ki vsebuje vse zahtevane podatke, vključno z imeni in priimki javnih uslužbencev na katere se podatki nanašajo.
 18. Po presoji sodišča je tožena stranka pravilno ugotovila, da so zahtevani podatki javnih uslužbencev sicer osebni podatki, vendar je njihovo posredovanje, in obdelava v tem primeru skladno s točko c) prvega odstavka 6. člena SUVVP zakonita, saj je podana neposredna pravna podlaga v 38. členu ZSPJS. Ta v prvem odstavku določa, da so plače v javnem sektorju javne, pri čemer so javnosti dostopni podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, o osnovnih plačah, o dodatkih ter delu plače za delovno uspešnost, razen dodatka za delovno dobo. Šesti odstavek 38. člena ZSPJS predpisuje, da so ne glede na določbo prvega odstavka tega člena javnosti po postopku, ki ga ureja ZDIJZ, dostopni individualni podatki o znesku celotne bruto plače vsakega javnega uslužbenca in vsakega funkcionarja brez zmanjšanja za morebitne odbitke iz naslova izvršbe, kreditov ali drugih osebnih obveznosti.
 19. Za obravnavano zadevo je ključna ugotovitev tožene stranke, da prosilec zahteva posredovanje dokumenta z informacijami, ki so povezane z delovnim razmerjem javnih uslužbencev, zaposlenih pri tožniku in s porabo javnih sredstev³. Na podlagi prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ se dostop do zahtevane informacije dovoli ne glede na določbe prvega odstavka tega člena, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, razen v primerih iz 1. in 5. do 8. točke prvega odstavka ter v primerih, ko zakon, ki ureja javne finance ali zakon, ki ureja javna naročila, določata drugače.
 20. Ob upoštevanju navedene pravne podlage in sodbe Vrhovnega sodišča RS X Ips 252/2009 z dne 27. 8. 2009⁴ sodišče presoja, da je pravilna odločitev tožene stranke, da so zahtevani podatki⁵ (absolutno) javno dostopni. Ustaljena je tudi sodna praksa tega sodišča⁶, ki je sprejelo stališče, da so plače v javnem sektorju javne v smislu, da se lahko za vsakega javnega uslužbenca poimensko ve kakšno plačo ima, razen zakonsko določenih omejitev.

3 Tej ugotovitvi tožene stranke tožnik v tožbi ne ugovarja.

4 Na katero se je sklicevala tudi tožena stranka v izpodbijani odločbi.

5 To so podatki o izplačanih bruto plačah, skupaj z imenom in priimkom javnega uslužbenca., nazivom delovnega mesta in organizacijsko enoto.

6 Primerjaj sodbo Upravnega sodišča RS II U 157/2021 z dne 28. 7. 2023 (20. točka obrazložitve), I U 108/2021 z dne 15. 2. 2022 (23. točka obrazložitve), I U 1847/2021 z dne 24. 8. 2022 (10. točka obrazložitve), I U 1128/2017 z dne 30. 10. 2018 (11. točka obrazložitve).

21. Sodišče ocenjuje, da je neutemeljena tožbena navedba, da prosilčeva Zahteva predstavlja zlorabo pravice do informacij javnega značaja in da zasleduje šikanozni namen iz petega odstavka 5. člena⁷ ZDIJZ. Iz vsebine navedene določbe izhaja izjema od sicer prostega dostopa do informacij javnega značaja iz 5. člena ZDIJZ, zato jo je treba razlagati restriktivno.⁸ Kar za obravnavano zadevo še toliko bolj velja, saj prosilec zahteva podatke, ki izhajajo iz prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Sodišče v zvezi s tem še pripominja, da je glede na ustaljeno sodno prakso naslovnega sodišča mogoče govoriti o zlorabi pravice ali pa o zahtevi šikanoznega značaja predvsem v odnosu prosilca do zavezanca, in sicer, če bi šlo na primer za zahteve, s katerimi bi želel prosilec organu škodovati z žalitvami, z vlaganjem velikega števila zahtev in z zahtevami za dostop do velikega obsega informacij, ali če bi šlo za prekomerno zasipavanje zavezanca z delom in s tem oviranje pri opravljanju nalog in podobno.⁹ Omenjen subjektiven odnos prosilca do organa izhaja tudi iz sodbe I U 1788/2016 z dne 9. 10. 2019, na katero se tožnik neutemeljeno sklicuje. V obravnavani zadevi obstoja takega odnosa namreč ni konkretno zatrjeval, zato navedena sodba za ta primer ni uporabljiva. Po presoji sodišča je torej pravilno stališče tožene stranke, da tožnik zatrjevanega maščevalnega in šikanoznega namena prosilca ni podkrepil s konkretnimi dejstvi in dokazi, ampak le s subjektivnim predvidevanjem. Tožnik pavšalno tudi trdi, da sta prosilec in z njim povezana organizacija vložila večje število prekomernih Zahtev. Pojasni sicer, da je navedena (istovrstna) organizacija, ki je (tako kot prosilec) Sindikat policistov Slovenije 18. 1. 2021 pri tožniku vložila identično Zahtevo, vendar ne navede konkretno za katero organizacijo in Zahtevo gre. Pri tem argumentirano ne pojasni zakaj naj bi šlo za identično Zahtevo. Takšnih ugovorov, podanih na splošni ravni pa sodišče vsebinsko ne more presoditi.

22. Po presoji sodišča je tožena stranka pravilno ocenila vse okoliščine, zaradi katerih je tožniku naložila, da mora prosilcu posredovati zahtevani dokument tudi z imeni in priimki javnih uslužbencev, na katere se nanašajo podatki o plači. Ob tem sodišče poudarja, da glede na to, da gre za podatke o porabi javnih sredstev in podatke, povezane z delovnim razmerjem javnih uslužbencev, skladno s prvo alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, tudi ni relevantno, ali bi lahko njihovo posredovanje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa (izjema po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ).¹⁰ Sodišče v zvezi s tem zgolj pripominja, da morajo biti tudi sicer motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa konkretno izkazane, zato tožnikovo hipotetično navajanje morebitnih motenj, ki bi lahko nastale, nikakor ne bi zadostovalo za obstoj te izjeme.¹¹

7 Ta se glasi: „Organ lahko prosilcu izjemoma zavrne dostop do zahtevane informacije, če prosilec z eno ali več funkcionalno povezanimi zahtevami očitno zlorabi pravico dostopa do informacij javnega značaja po tem zakonu oziroma je očitno, da so zahteva ali zahteve šikanoznega značaja.“

8 Primerjaj sodbo Upravnega sodišča I U 1816/2016 z dne 4. 10. 2017 (14. točka obrazložitve) in I U 108/2021 z dne 15. 2. 2021 (29. točka obrazložitve).

9 Enako sodba Upravnega sodišča RS I U 1128/2017 z dne 30. 10. 2018 (11. točka obrazložitve), na katero se tožnik neutemeljeno sklicuje v potrditev svojih navedb.

10 Enako tudi sodba Upravnega sodišča II U 157/2021 z dne 28. 7. 2023 (23. točka obrazložitve)..

11 Enako tudi sodba Upravnega sodišča I U 1847/2021 z dne 24. 8. 2022 (14. točka obrazložitve).

-
23. Sodišče ocenjuje, da sodba Sodišča EU C-201/14 z dne 1. 1. 2015 na katero se tožnik sklicuje v zvezi z vprašanjem stranske udeležbe v postopku, za ta primer ni relevantna. Tožena stranka ima prav, ko opozarja, da se navedena sodba nanaša na razlago členov Direktive 95/46/ES, ki je bila z uveljavitvijo SUVP¹² razveljavljena. Poleg tega je dejansko in pravno stanje bistveno drugačno, kot v obravnavani zadevi, saj je šlo za izmenjavo osebnih podatkov med državnima organoma, pri tem pa za njihovo obdelavo ni bilo pravne podlage. V tej zadevi 38. člen ZSPJS določa neposredno pravno podlago za prost dostop javnosti do zahtevanih podatkov, zato je njihova obdelava skladno s točko c) prvega odstavka 6. člena SUVP zakonita. Sodišče še pripominja, da je tožena stranka že v izpodbijani odločbi pravilno pojasnila, da je novela ZDIJZ-F¹³ v poglavju 2.A (Posebna postopkovna pravila) zakona dodala določbo a26.a člena, ki predpisuje, da je stranka postopka z zahtevo za dostop do informacije javnega značaja ali ponovno uporabo samo prosilec, če je predmet odločanja dostop do podatkov, za katere je z zakonom določeno, da so javni. To pomeni, da javni uslužbenci na katere se zahtevani podatki nanašajo, s sodelovanjem v postopku svojega položaja ali interesa za nerazkritje navedenih podatkov (za katere je že zakonodajalec presodil, da je za njihovo razkritje podan javni interes) ne bi mogli zavarovati in izboljšati svojega pravnega položaja.¹⁴
24. Po ugotovitvi, da je bil postopek pred izdajo izpodbijane odločbe pravilen, da je izpodbijana odločba pravilna in zakonita, je sodišče tožbo na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 zavrnilo.
25. Sodišče presoja, da relevantno dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo izpodbijane odločbe, med strankama ni sporno. Sporna je le pravna presoja, ali dokument z vsemi zahtevanimi informacijami, vključno z imeni in priimki javnih uslužbencev predstavlja informacijo javnega značaja in ali ga mora tožnik zato posredovati prosilcu v zahtevanem obsegu. V takem primeru pa prvi odstavek 59. člena ZUS-1 sodišču daje izrecno pooblastilo, da lahko v zadevi odloči tudi brez glavne obravnave. Sodišče še pripominja, da je tožena stranka v odgovoru na tožbo predlagala, naj sodišče o zadevi odloči na podlagi pisnih vlog in pisnih dokazov brez glavne obravnave na podlagi prvega odstavka 279.a člena Zakona o pravnem postopku (ZPP) v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1, tožnik pa izvedbe glavne obravnave v tožbi ni predlagal.

K točki II izreka:

26. Tožnik je zahteval povrnitev stroškov postopka, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi. Odločitev o stroških postopka temelji na določbi četrtega

¹² Ta je že veljala v času odločanja tožene stranke, zato je tožena stranka pravilno upoštevala njene določbe in ne določbe razveljavljene Direktive 95/46/ES.

¹³ Ur. l. RS št. 7/2018 z dne 7. 2. 2018.

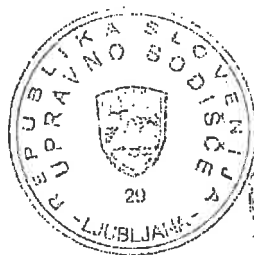
¹⁴ Enako tudi sodba Upravnega sodišča RS I U 108/2021 z dne 15. 2. 2022 (27. točka obrazložitve).

odstavka 25. člena ZUS-1, po kateri vsaka stranka krije svoje stroške postopka, če sodišče tožbo zavrne.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 15. marec 2024

Višja sodnica:
mag. Nadja Marolt, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirkom
Podpis pristojne sodne osebe: